

Cürek Akşamlarında

– Hocaoğlu · 01 Ekim 2013

Tedirgin bir mum ışıır Cürek akşamlarında
Uzak tıkırtılarla bir tren çığlıklarını
Ve bir hüznün dolaşır pencere camlarında
Dolup taşan bir yürek ağlamaktan utanır
Gözyaşı bir büyük sır Cürek akşamlarında...

Gök işlenmiş bir bakır Cürek akşamlarında
Yer, ateşte eriyen kurşun gibi şekilsiz
Şu yetim güvercinler sarı ev damlarında
Köye ayak bastığım günden bu yana dilsiz
Yetmez acıma sabır Cürek akşamlarında...

Evet, bitmez bu kahır Cürek akşamlarında
Dört duvar arasında tükeneceğim pul pul
Öldüren bir sessizlik bahçenin çamlarında
Kanat çırpan bir kuş yok ufkuma usul usul
Dakika sanki asır Cürek akşamlarında...

Donmuş su gibi ağır Cürek akşamlarında
Dağdan vadiye inen keder yüklü bulutlar
Sükûnun sağır eden siyah tamtamlarında
Ufalanıp gidiyor gül kurusu umutlar
Delinir, kanar bağır Cürek akşamlarında...

Bin bir kâbus yaşatır Cürek akşamlarında
Benliğimi kuşatan bu yalnızlık ateşi
Düşlere tutsak oldum ömrümün baharında
İsyanımın, dünyada bulunmaz belki eşi
Hançer gibi her satır Cürek akşamlarında...

Tut o hançeri batır Cürek akşamlarında
Batır da bitsin artık derûnumdaki sızı
Yoksa çıldıracağım tarifsiz gamlarında
Ey karanlık gecemin müteveffa yıldızı
Beni koynunda yatır Cürek akşamlarında...

Ahmet KÖKEN